

Kakšne pesmi z napevi sem napisal med slovenskim narodom.

(Dalje.)

138. Hvala Bogu, sedemnajst let. (Bitenj pri Kranju.)
139. Oh žalujte, oh zdihujte. (Bitenj.)
140. Je skritu pred našim' očmi. (Valta vas na Dol.)
141. Muj prijatu, kaj žaluješ? (Valta vas.)
142. Deklica v šestnajstem letju. (Valta vas.)
143. Mamca so pri pojstli stali. (Valta vas.)
144. Če jas hočem slávo vzeti. (Podturen pri Toplicah.)
145. Urca teče, vest me peče. (Podturen.)
146. Ta prva rosa pala * Na ravno polê. (Podturen.)
147. Zaslíšal sem en mili zvon. (Podturen.)
148. Če jest lejdek umrjem. (Novomeška okolica.)
149. Kej ste, kej ste, luba mati? (Dolenjska.)
150. Se ozrem na britof, me srce boli. (Dolenjska.)
151. Smrt mi že na vrata kluka. (Št. Jernej na Dol.)
152. Hitro dnevi mi tečêjo. (Št. Jernej.)
153. En starček na kraju življenja stoji. (Št. Jernej.)
154. Kaj pa 'mamo, kaj pa 'mamo, * Kaj pa 'mamo mi doma? (Cerovi Log.)
155. Ena deklica v dvajsetem let'. (Št. Jernej.)
156. Rad bi jas dav očetu rokó. (Ljubljanska okolica.)
157. Ko b' človek ti vedu, * Kaj duša košta! (Stražišče pri Kranju.)
158. Starček, starček sivobrad * Boh poslov je grenko smrt. (Ihan na Gorenjskem.)
159. Vsaki člov'k žalost občuti, * Če le ima kêj srea. (Dolenjska.)
160. Zvezdu sem nekej novega. (Dolenjska.)
161. Smrt je prišla huda, grenka, * Nam življenje več ne šenka. (Zatoliče.)
162. Grešnik, al' se nič ne vstrašiš * Čez ta strašni sodni dan? (Krtina.)
163. Po britof' je špinciral * En mladi fantiček. (Ptujška okolica.)
164. Kaj pa delaš, fantiček? (Zatoliče pri Ptuj.)
165. Rasti, rasti deteljca, * Oj deteljca zelena! (Zatoliče pri Ptuj.)
166. Vstani, vstani, dekle gori! (Štajerska.)
167. Ana dvica je vmirva, na parah leži. (Gorenjska.)
168. Ata, ata, ata, * Kje je mama zlata? (Zatoliče.)
169. Moži, žene ve poštene, * Fantje, deklina... (Štajerska.)
170. (Za umrlo devico:) Kak čem zdaj peti, * Kje čem glas vzeti? (Zatoliče.)
171. Duober véačer, muj' zvejst' perjatli! (Dolenjska.)
172. O na vemo, kaj je zdej. (Dolenjska.)
173. Uboga deklica sedi. (Dolenjska.)
174. B'li so bratje in sestrice. (Dolenjska.)
175. Danes rož'ca lepo cvete. (Dolenjska.)
176. Oglej se o človek ti prou na ti svet. (Štajerska.)
177. Kak hitro se človek rodi. (Štajerska.)
178. Mesec, mesec milo sveti.
179. Kaj sem jest pubeč mislu? (Gorenjska.)
180. Oh mamca vi, vi, * Boste ostali sami. (Homec pri Kamniku.)
181. Kadar enkrat v hladni zemli * Truplo počivalo bo. (Podbrezje.)
182. Gnes vidíte lubi kristjani. (Štajerska.)
183. (Smrt:) Sem služabnica Gospoda. (Zl. Radoslav, »Zgodnja Danica« l. 1868.)
184. Na grobu neka duša stala. (Prepir med dušo in truplom. — Studor v Bohinju.)
185. Jest ubog Bounig cagujem. (Prepir med bolnikom in smrtjo. — Bitenj pri Kranju.)
186. Jest vbogi grešnik cagujem. (Marija trošta grešnika. — Krtina na Gorenjskem.)

b) Pesmi pogrebne.

1. Vse, kar živi na sveti, * Je le en kratek čas. (Zatoliče pri Ptuj.)
2. Čuj, zvonovi žalostno glasijo. (Štajerska.)
3. O minlivi tek življenja.
4. Pršli sma za pogrebom. (Slivnica na Dol.)
5. (Pri pogrebu deklice:) Kak žalostno rožic je cvetje. (Štajerska.)
6. (Zadušnica po Frančišku in Manici Kračman, ali »pesem Šmarskega šolmastra«:) Šmarski je šumašter * Takú gavuru: * Groznu sem žalasten, * Na vem kaj b' sturu. (Pesem obsega 11 kitic in je povsod znana. — Matena pri Igu.)

c) Obsmrtné pesmi o osebah, ki se v pesmi imenujejo in so umrle katerekoli smrti, »slovesa« ali štajersko »slova« imenovane.
(Kranjske.)

1. Smrt, kaj storiš, tãke moriš! (Marija Brlogar umrje. — Globodol na Dolenjskem.)
2. Tički le en cajt pojô, * Rož'ce le en cajt cvetó. (Filip in Janez Bergant umrjeta. — Globodol na Dolenjskem.)
3. Pršlo je eno pismice. (Štangarjev Jože iz Biške vasi umrje na tujem. — Globodol.)
4. Mladi fantje in dekliči. (Franc Bobnar umrje. — Globodol na Dolenjskem.)
5. Poglejmo rož'ce na spomlad. (Pepca Rusova umrje. — Globodol.)
6. Poslušaj méane, muj kristjan. (Alojzija Jeršin umrje. — Dolenjska.)
7. Lub' sosedje, Jerman Mica * Vam podam desno ročico. (Dolenjska.)
8. Katir' mi na bi tu vrjev, * Nej pujde z manej v Krtelev. (Neki mladenič iz mirnopenske župnije umrje. — Globodol v mirnopenski župniji na Dolenjskem.)
9. Tam počiva sin slovenski. (Anton Miklič umrje na tujem. — Globodol.)

(Dalje.)

B.:

Naš koncert.

Naš veliki praznik je za nami. Prišel je tako nepričakovano sredi največjega dela na deželi in največjega oddiha v mestu. Pa je tudi blisknil mimo nas tako naglo, da smo se komaj za trenutek mogli zavesti njegove veličine. In če nam sili spomin sedaj venomer nazaj in nas spominja zdaj tega, zdaj onega, ni to nič čudnega. Gotovo je namreč, da take prireditve naša zemlja daleč okrog še ni slišala, bila je prva, a ne — zadnja.

Bila je misel drzna, to je treba priznati in ne smemo zameriti omahljivcem, ne bojzljivcem, tudi zlim prerokom ne, ki so bili trdno uverjeni, da je nemogoče to, kar je sedaj izvršeno dejstvo.

V čem je bila drznost? Najprej so se majale glave pesimistov ob programu. Tako dolg, ves koncert enoten program za vse pevce. Pesmi so bile v dveh tretjinah sicer narodne, a vendar ne vse preprosto homofono prirejene, bilo je vmes tudi več težjih partij, ki zahtevajo dobre spretnosti, večjih grl. Bilo jih je pa v prvi tretjini pet umetnih, dve sicer lažji, tri pa so bile v resnici krepke. Poglejte le Klemenčičevo »Slanico«, koliko dramatike, koliko žive sile je v njej! Vsak stavek ima svoj značaj: vesel, otožen, iskren, šaljitv, trmast itd. Pa Svetkova: »Most vzdihov«, koliko dramatične sile ima! Smrtni strah se bije z najrazbrzdanejšim življenjem; recitativ se menja z dramatično polifonijo in neukrotljivemu plesu sledi mrtvaški vzdih. Ta pestra mena ritma, ta drzna intonacija zahteva sodelovanje zadnje mišice. In Železnikovo »Jutro«, gotovo zapeto prvič; kot polne orgle v slikovitih spremenih se razlije zarja. Kako iskreno se ji priklanjajo v Es-molu gozdovi. Kolike opreznosti je treba, da prekoračijo glasovi vso hromatiko! Da, to je bil drzen spored.

Kdaj naj se pevci nauče vsega tega? Tedaj je najhujše delo na polju, zbori poleti večinoma sploh nimajo rednih vaj. No in še čas je bil tako kratek, komaj šest tednov za one, ki so se takoj priglasili. A zelo veliko jih je imelo časa le štiri, da celo samo tri tedne. To je drzno delo.

In kako spraviti v sklad vse te pesmi z vsemi zbori? To je bilo še največje vprašanje in prav to je majalo najbolj glave. Pevci so daleč narazen raztreseni, skupnih vaj ne bo mogoče več kot pred koncertom v Ljubljani. Zbori so tudi najrazličnejših zmožnosti. Ali bo to mogoče? Tudi to je bilo drzno, da!

Pa po deželi, po vsem svetu je taka denarna suša. S čim bodo prišli pevci iz oddaljenejših krajev, kdo jim bo kril stroške? Mecenov ni, denarja ni... Tudi to vprašanje je bilo važno!

Težavno je bilo vse to tudi zato, ker je bila to pri nas daleč okrog prva prireditev te vrste. Odbor ni mogel uporabiti nikakih izkušenj in se ne nasloniti na nobeno podobno prireditev. In če so številne glave zma-